MIELIPIDE

Eihän savottatöissä vetojuhtakaan ruoskimalla jaksanut. Kaura-annoksia tarvittiin, jotta työt hoituivat. Voi olla, että tämä viisaus pätee talouteenkin. **EERO HEINÄLUOMA KOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Poliisien väheneminen jo ongelma maaseudulla

Poliisiylijohtaja Paateron puheista on alkanut kuultaa läpi huoli poliisitoimen sujumisesta. Asia on kyllä ymmärretty jo aikaa sitten täällä syrjäseuduilla.

Sinänsä ei ole huono saavutus, että vain viidessä prosentissa hälytyksistä poliisin saapuminen kestää yli tunnin, mutta sille, kuka on kiireellisen avun tarpeessa, tunti on mahtavan pitkä aika odotella. Kuinkahan moni odottaa järjestysvallan tuloa kaksi tuntia tässä maassa? Pisin kuulemani odotusaika on ollut puoli vuotta.

Rikollisten röyhkeys on noususuunnassa, ja avuksi ongelmiin esitetään omatoimisen valvonnan ja silmälläpidon lisäämistä.

Siis seurataan katseella, kun naapuria hakataan. Väliinmeno ei tule kysymykseen, siitä saa helposti pahoinpitelysyytteen; uhrejahan ei tueta millään lailla, mutta rikollisia paapotaan.

Aika on kyllä ajanut kyläpoliisin ohi, ei kukaan halua nykyään olla vastuussa vuorokauden ympäri, kesät talvet.

Valitsemamme poliitikot ovat kehittäneet tätä yhteiskuntaa parhaaksi katsomallaan tavalla. Seurauksena on ollut erilaisten elämisen perusedellytysten hidas, mutta vääjäämätön vetäminen pois haja-asutusalueilta. Postit, pankit, kaupat, terveyspalvelut, tienhoito ja lopulta poliisikin.

Tilastojen mukaan rikollisuus on vähentynyt joiltain osin, mutta mahtaneeko kehitys johtua siitä yksinkertaisesta syystä, että pienempiä tapauksia ei viitsitä ilmoittaa viranomaisille, koska asia ei kuitenkaan tule selvitetyksi. Kyläpoliisin aikaan pampunkantaja tunsi jo tekotavasta oletetun syyllisen ja kävi poimimassa talteen.

Poliisin voimavarojen supistaminen lienee saavuttanut kynnyksen, jonka jälkeen turvallisuus tässä maassa lähtee laskuun. Hienosti rakennettu hyvinvointiyhteiskunta alkaa rapautua, koska nuorisorikollisuuden torjunta jää tekemättä, pikkurötökset selvittämättä ja kansalaiset alkanevat turvautua oman käden oikeuteen, koska kukaan ei pidä enää huolta heidän asioistaan.

Vastaavasti niiden kansalaisten, jotka elävät lakien ja asetusten mukaan, elämää vaikeutetaan koko ajan, esimerkkinä vaikkapa metsästäjät, ammunnan harrastajat, maatalousammatin harjoittajat ja turkistarhaajat.

Tästä kaikesta herää kysymys: Mistä me täällä sivummalla maksamme veroja?

Heikki Rekola
Sysmä

JAANA KANKAANPÄÄ

Kuinkahan moni odottaa järjestysvallan tuloa kaksi tuntia tässä maassa, miettii Heikki Rekola.

Kiinteistövero

SAK:ssa lämmitellään metsän kiinteistöverolla kaupunkilaisille. Annetaan se oikeus ”suurkaupunkilaisille”, Helsinki Espoo, Turku, Tampere ja Oulu. **Yx maalaistollo**

Sinä päivänä kun maksan metsästäni kiinteistöveroa, kiellän kaikenlaisen marjastuksen, metsästyksen, kelkkailun ym:n liikkumisen maillani. **Näin on**

Mikäli metsille määrätään kiinteistövero, on jokamiehenoikeus ehdottomasti poistettava! Kukaan ei sitten hyödynnä maitani enää ilmaiseksi. **Ei nimimerkkiä**

SAK:n Lauri Lyly varmaan tietää, mitä puhuu metsän kiinteistöveroasiassa, mutta metsä on kohde, jota verotetaan jo riittävästi. **Riittää**

Myttyyn menee

Kataisen kunta- ja sotemalli on floppi. Kuntauudistukseen korjaussarja, pelastaa kunnat ja asukkaat. **Ei nimimerkkiä**

Uusi neuvo

Korjaus nimimerkille Huijattu. Hae oikeuden päätös yhtiömuodon purkamiseksi, jossa omaisuus myydään ja tulo jaetaan lakimiehille, ei osakkaille. **Ilo sekin**

Poliisista

Poliisia ei maalla tarvita. Sikalakuvaajat vapaana ja vahinkoeläinten vähentäjät putkassa. **Korpilaki**

Kyllä susien kelpaa, niillä on Perhossa oma suojelupoliisi. **Metsuri**

Lomituksesta

Nimettöminä ne koirat kylilläkin haukkuu. **Heikki Jylhä lomatoimistolta**

Miksi johtava lomittaja saa bonuksia säästöistä, kun lomittaja tekee hätäisesti työt ja yrittäjä korvaa itse kiireisen työn vahingot? **Tympääntynyt emäntä**

Lomalaki ei ole syynä alle 20 eläinyksikön tilojen hukkumiseen. Lomaa edelleen 26 päivää/hlö, ei kylläkään 52 päivää. **Ei nimimerkkiä**

Koulumaito

Koulumaidon hankinnasta päättää kunnan virkamies. Ei MTK, ei keskusta, ei Valio, ei Satamaito, ei edes vaaleilla valittu kunnanvaltuutettu. **Puolueeton**

Kasvua pohjoisesta

Pohjoisessa on vahva talouskasvu. Siksi valtion rahat siellä on käytettävä kulkuväylien kohentamiseen, ja suot jätettävä rauhaan. **Tiet kuntoon**

Euroopan unioni

Taitaa joitain pelottaa kansanäänestys EU:sta? Kansalaiset vietiin valehtelemalla EU-onnelaan. **Äänestäkää omin aivoin**

Jarmo Mäkelän juttuja lukiessa tulee mieleen, että siivoojankin täytyy varmaan olla EU-uskovainen ennen kuin pääsee Ylelle töihin. **Ei nimimerkkiä**

VIERASKOLUMNI

Piiskaa ja kauraa

Vapaiden markkinavoimien ja säätelemättömien rahoitusmarkkinoiden kriisi laittoi liikkeelle kehityskulun, mikä koettelee talouksia ja valtioita edelleenkin. Lähtölaukaus globaaliin finanssikriisiin tapahtui Yhdysvalloissa, kun investointipankki Lehman Brothers kaatui vuonna 2008. Romahduksen estämiseksi valtiot Yhdysvalloista Kiinaan riensivät avuksi.

Pahin vältettiin, mutta kriisi ei ole ohitse ja valtiontalouksien velkaongelma on polttava. Alusta lähtien käynnissä on ollut keskustelu siitä, millaisilla lääkkeillä valtiontalouden tasapainottaminen pitäisi hoitaa.

Ensimmäinen koulukunta kannattaa valtion menojen kovia leikkauksia, rajuja säästökuureja. Toisessa koulukunnassa puolestaan painotettaisiin uudistuksia ja kasvua tukevia toimia niin rahapolitiikassa kuin hallitustenkin toimin.

Britannian konservatiivihallitus valitsi kovien leikkausten tien. Etelä-Euroopan ennestäänkin velkaantuneilla vaihtoehtoja ei ollut kovin paljoa, joten vyönkiristykset olivat pakollisia. Kreikka on vaikeimmassa tilanteessa. Ranska on puolestaan lähtenyt leikkausten sijaan panostamaan talouskasvua lisääviin toimiin ja saanut linjalleen kannattajia muuallakin Euroopassa.

Kreikassa talous supistuu viidettä vuotta. Britanniassa ei ole valoa löytynyt sielläkään. Ekonomistit maailmanlaajuisesti haikailevatkin kasvupolitiikan perään.

Suomi on valintojen edessä. Meilläkin edessä on keskustelu siitä, millaisia lisätoimia talouden tasapainottaminen edellyttää. Linjapäätös tehdään maaliskuussa kehysriihessä.

Alkusyksystä keskustan puheenjohtaja Juha Sipilä käytti mielenkiintoisen, suomalaisesta valtavirrasta poikkeavan puheenvuoron. Sipilä puhui valtion panostuksen lisäämisestä informaatiotekniikan suuremmaksi hyödyntämiseksi. Hänen mielestään tämä kannattaisi tehdä, vaikka valtion menot väliaikaisesti kasvaisivat. Keskustan vaihtoehtobudjetti ei hanketta kuitenkaan kehitellyt eteenpäin. Olisiko ollut niin, että velkapeikko pelotti? Se oli vahinko, sillä todellisia vaihtoehtoja talouspoliittinen keskustelumme kaipaisi.

Suomessa elää vielä vahvana vanha itsensä ruoskimisen perinne. Jos on syntiä tehnyt, pitää siitä myös kärsimän. En siis epäile, ettei hallitus pystyisi uusiin tasapainopäätöksiin, mutta kasvupolitiikka tarvittaisiin kipeästi rinnalle.

Kasvuun panostaminen, vanhoista työpaikoista huolehtiminen ja uusien luominen ovat kuitenkin se vaikeuksien voittamisen ratkaisevin ja samalla vaikein osa. Vanha peukalosääntö on, että yhden prosentin lisäys työllisyysasteessa tuo kaksi miljardia julkisen talouden tasapainoon. Tuon saman vaikutuksen hakeminen leikkaamalla ja veroja korottamalla on julmaa puuhaa. Ja sellainen koskee kipeimmin yhteiskunnan vähempiosaisiin, jotka eniten tarvitsevat sosiaaliturvaa ja julkisia palveluita.

Eihän savottatöissä vetojuhtakaan ruoskimalla jaksanut. Kaura-annoksia tarvittiin, jotta työt hoituivat. Voi olla, että tämä viisaus pätee talouteenkin.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

Mepit maatalouden puolesta

Suomalaisten meppien aktiivinen työ EU:n maatalousuudistuksen parissa toi tulosta.

Euroopan parlamentin maatalousvaliokunta äänesti EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisesta viime viikolla. Tarkistuksia maatalouspolitiikkaa koskeviin mietintöihin jätettiin yli 8 000.

Äänestyksiä edelsi pitkä työ parlamentissa. Maatalousvaliokunta kantoi päävastuun työstä.

Mutta toisin kuin Suomen eduskunnassa, myös muut kuin asiaa käsittelevän valiokunnan jäsenet voivat tehdä muutosesityksiä. Näin me muutkin pääsemme jo valiokuntaäänestyksissä vaikuttamaan asiaan. Tätä oikeutta osa meistä suomalaismepeistä käytti. Itsekin tein muutosesityksiä.

Euroopan komissio antoi lakiesityksensä EU:n maatalouspolitiikan uudistamisesta lokakuussa 2011. Tätä ennen parlamentin suurimmat poliittiset ryhmät olivat laatineet omat kannanottonsa.

Keskusta- ja liberaaliryhmän skotlantilaisen maatalousasioiden koordinaattorin George Lyonin mietintöä EU:n maatalouspolitiikan tulevaisuudesta kiiteltiin jo keväällä 2010. Liberaalien näkemykset olivat samansuuntaisia Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliiton MTK:n näkemysten kanssa.

Parlamentin poliittisten ryhmät antoivat vahvan tukensa maataloudelle ja sen harjoittamiselle kaikkialla Euroopassa. Se huipentui tällä viikolla maatalousvaliokunnan äänestyksiin.

Olen tyytyväinen, että Suomen maatalouden erityispiirteet huomioitiin valiokunnan näkemyksissä.

Ensiksikin, suomalaisten meppien aktiivisuuden ansiosta saimme poikkeuksen 62. leveyspiirin pohjoispuolisille maatiloille vaatimukseen kolmen eri viljelykasvin käytöstä. Vaatimus ei sovellu pohjoisiin olosuhteisiimme ja suhteellisen pienille maatiloillemme.

Toiseksi, valiokunta kaatoi aloitteestani ja neljän suomalaiskollegan (Torvalds, Takkula, Sarvamaa ja Manner) tukemana komission esityksen turvemaiden raivauskiellosta. Kielto estäisi tilojen laajentamisen raivaamalla lisämaata.

Lisämaan hankinta ostamalla on kallista ja harvoin sopivasti omien tiluksien yhteydessä. Silloin raivaaminen voi tarjota keinon hankkia lisää peltoa. Toivon, että Suomen hallituskin ymmärtää asian tärkeyden ja asettuu meppien linjoille.

Lisäksi vaatimuksia ekologisen suoja-alueen käyttöönotosta lievennettiin. Niitä ei ollut suunniteltu maahan, jossa peltoja ympäröivät ensisijassa metsät. Vaatimus ekologisesta alasta lähtee kolmesta prosentista ja nousee seitsemään vuonna 2017, mikäli komission arviointiraportin mukaan vaatimus ei vähennä tuotantoa.

Koko parlamentti äänestää näistä maaliskuun täysistunnossa. Lopullisesti se hyväksyy uuden maatalouslainsäädännön vasta kun EU:n vuosien 2014–2020 rahoituskehyksistä on päästy sopuun.

Suuria muutoksia ei ole enää parlamentin osalta odotettavissa. Toinen asia on, miten neuvotteluissa jäsenmaiden ja komission kanssa käy. Suomen hallitukselta kaivataan aktiivisuutta ja terävyyttä.

Maanviljelijöiden kannalta on tärkeää, että sopu löydetään mahdollisimman pian. Epävarmuus jatkosta haittaa investointien suunnittelua. Huolia ja haasteita maataloudenharjoittajilla on ollut viime vuosina riittävästi.

Kyse ei ole pelkästään viljelijöiden ja heidän perheidensä ansioista. Kyse on maaseudusta kokonaisuudessaan, ruokaturvallisuudesta ja työpaikoista.

Tällä hetkellä lähiruuan kysyntä ylittää tarjonnan. Kauppojen ja tukkukauppojen tulisi saada valikoimiinsa lisää lähiruokaa. Se on lähellä tuotettua ja ympäristökuormitukseltaan tuontitavaraa kevyempi. Tuotteita kun ei tarvitse pakata kestämään useiden päivien kuljetusta.

Lähiruuan alkuperä, tuottaja ja valmistaja tiedetään. Se tuo leivän moneen pöytään. Elintarvikeketjumme työllistää yli 300 000 suomalaista eli 12 prosenttia koko työllisestä työvoimasta.

Lähiruuan myyminen ei saa olla este kaupan tehokkuudelle. Tehokkuutta voidaan parantaa esimerkiksi pientilojen toimituksia ja jakelua yhdistelemällä.

On huolehdittava siitä, että voimme tulevaisuudessakin syödä puhdasta ja turvallista kotimaista ruokaa. Ostamalla kotimaista ruokaa, kuluttaja varmistaa, että työpaikat pysyvät Suomessa.

Näin luodaan hyvinvointia meille kaikille.

Anneli Jäätteenmäki
Euroopan parlamentin jäsen
Keskusta- ja liberaaliryhmän varapuheenjohtaja

KARI SALONEN

Tukkukauppojen ja kauppojen valikoimiin tulisi saada lisää lähiruokaa, Anneli Jäätteenmäki kirjoittaa.

VIIKON KYSYMYS

Mitä mieltä olet susien luvattomasta ampumisesta?

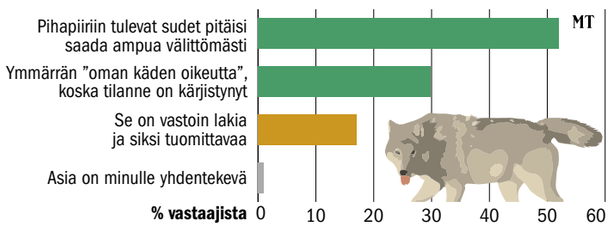

Sudet pois pihoilta

Susikeskustelu leimahti Viikon kysymyksen kommenttiosiossa liekkiin, ja aiheesta tuli eräs kaikkien aikojen kommentoiduimmista. Vastauksia kertyi yli 2 500 ja julkaisukelpoisia kommentteja toista sataa.

Loppujen lopuksi ainoastaan vajaa viidesosa vastaajista tuomitsee luvattomat ampumiset lainvastaisina. Vastaavasti yli puolet haluaisi ampua pihoihin tulevat sudet välittömästi.

Kysymyksenasettelua ja vastausvaihtoehtoja pidettiin joissain kommenteissa puolueellisena.

”Olipa omituisesti muotoiltu kysely. Suden tappaminen ei ole tuomittavaa vain siksi, että se on laitonta, vaan suden tappaminen, kuten muunkinlainen ’oman käden oikeus’, on myös moraalisesti väärin. Mikä tahansa salametsästys on kuvottavaa”, tuomitsee nimimerkki Salametsästykselle stoppi.

”Ihmettelen, että kun ihminen on lentänyt kuuhun ja löytänyt Osama bin Ladenin satojen miljoonien ihmisten joukosta, niin eikö ole keksitty keinoja, joilla muutama sata sutta pidetään pois pihapiiristä tai koulutietä kulkevien lasten kimpusta? Eivätkö ne pelkää vaikka korkeataajuista, vaihtelevaa ääntä, joka on koiraeläimille epämieluisaa? Vilkkuvien led-valojen kera? Sellaisia vimpaimia joita voitaisiin käyttää susien pitämiseen kaukana asutuksesta varmaan löytyisi”, hämmästelee puolestaan nimimerkki Kääntäkää aivot nurinpäin ja miettikää sitten.

Suurin osa kommenteista oli kuitenkin varsin susivastaista tekstiä. Ymmärrystä salametsästäjille löytyi runsain mitoin.

Metsämies ehdottelee jopa palkkioita: ”Hyvä että vielä löytyy kansalaisrohkeutta! Yhteiskunta suojelee mieluummin susia kuin ihmisiä, pakkohan noita elukoita on harventaa kun nurkkiin tulevat. Mitään rikollista en susien metsästyksessä todellakaan näe. Tuosta pitäisi mieluummin maksaa jonkinlaista päivärahaa yhteiskunnan pussista jahtiin osallistuneille.”

”Lakiahan pittää nouvattaa. Mutta en kaipaa susia lähellekään omia lapsiani, enkä lähellekään laillista metsästysharrastustani, missä käytän koiria. En myöskään halua, että verovaroja käytetään suden suojeluun Suomessa. Mielestäni suden pittää pärjätä ihan vaan omillaan, tai sit sen on luonnollisesti mentävä sinne, missä se pärjää ja sen on parempi olla”, kirjoittaa Jouni Liukkonen.

Keskustelussa oli havaittavissa voimakasta vastakkainasettelua kantojaan puolustavien kommentoijien välillä.

”Villi hurttatappaja ei ole inhimillinen olento, vaan peto täällä tosimaailmassa. Te, jotka retkeilette jälkien perässä ja kuuntelette netistä ulvontaa Oikeus olla susi -paita päällä, olette vieraantuneita luonnosta jossa me muut elämme”, kärjistää nimimerkki north to kehä3.

Jag vastaa: ”Tänne kommentoineista aika usea tuntuu olevan militaristihenkinen mieshenkilö, ilmeisesti sudenkaatoa pidetään sotilaallisena operaationa? Susi on arka eläin, jonka olen vuosia toivonut näkeväni, mutta parina vuotena vahvalla susialueella asuessa en koskaan törmännyt tähän hienoon eläimeen.”

Miten metsää verotetaan?

Seuraavaksi Maaseudun Tulevaisuus tiedustelee, millaista verotusmallia lukijat kaipailevat metsämaalle ja myyntituloille. Käy vastaamassa ja kommentoimassa verkkolehdessä.

ANTTI HIRSAHO

Kodin turvassa lapsi voi hyvin

Nykyään odotetaan, että yhteiskunnan on järjestettävä lapsille oikeanlainen kasvupohja ja huolenpito. Tähän vaaditaan lisää resursseja – ikään kuin se olisi ainoa ratkaisu lasten hoidon ja kasvatuksen järjestämiseen.

Lapsen asema on parantunut nykyisessä yhteiskunnassa ja lapsen erityisasema, muun muassa suojelun tarve, on laajasti hyväksytty. Lasten ongelmat ovat kuitenkin viime vuosien aikana lisääntyneet. Syitä lasten oireisiin on etsitty eri suunnilta: on perääntuulutettu kadonnutta vanhemmuutta, korostettu vanhempien vastuuta.

Nykyinen elämänmeno asettaa lapselle suuria haasteita. Vaikka lainsäädäntö parantaa lapsen asemaa, arkipäivän elämässä lapset jäävät kuitenkin usein kiireen jalkoihin. Näyttää siltä, että lasten käytöshäiriöt ovat alkaneet lisääntyä siitä lähtien, kun kasvatusvastuuta alettiin siirtää yhä enemmän yhteiskunnalle.

Maailma vaikuttaa lapseen erityisesti läheisten ihmisten kautta. Vanhemmat valitsevat, missä määrin he lapsiaan hoitavat ja kasvattavat. Vanhempien merkitys lapsen elämässä on joka tapauksessa hyvin keskeinen: he vaikuttavat ratkaisevasti siihen, minkälaiset lähtökohdat lapsi elämälleen saa.

Elämä on täynnä valintoja ja jokainen tekee itse päätöksensä. Valintojen edessä on hyvä pohtia, tuoko ratkaisu pitkällä tähtäimellä onnellisuutta elämään. Nykyään on tarjolla paljon sellaista, joka salakavalasti vie aikaa oleellisilta asioilta.

Jokaisella ihmisellä on oma arvomaailmansa. Nykypäivänä on hyvin tavallista, että raha ja ura menevät ihmissuhteiden edelle: materialle ja ulkoiselle menestykselle annetaan yhä enemmän painoarvoa. Ihmissuhteita on kuitenkin mahdoton korvata rahalla: ne vahvistavat ja antavat erityisesti lapselle turvaa.

Kun urasuuntautuneita ihmisiä on haastateltu vanhoilla päivillään, yleensä heitä on kaduttanut se, että ovat laiminlyöneet perheensä.

Lasten haastattelut taas kertovat, että yleensä lapsen rakkaimmat muistot lapsuudesta liittyvät johonkin hyvin yksinkertaiseen puuhasteluun ja yhdessäoloon vanhempien kanssa.

On kysymys siitä, mikä elämässä on tärkeintä. Toivottavaa on, että mahdollisimman moni lapsi saisi kasvaa onnellisessa ja rakastavassa kodissa, ja että sitä tuettaisiin yhteiskunnan taholta. Lasten kotihoidon tukeminen olisi yhteiskunnalle hyvä sijoitus, ja se olisi ennen kaikkea lasten parhaaksi.

Päättäjät, antakaa ruohonjuuritasolle todellinen tukenne lasten ja nuorten hyvinvoinnin turvaamiseksi. Vanhemmat, kuunnelkaa sydäntänne lapsiin ja nuoriin liittyvissä asioissa.

Jaana Uolamo
Akaa

Liete pellolle vielä joulukuussa

Karjanlannan levitysajankohdan päättyminen marraskuun puolessa välissä on huonosti harkittu. Vihreät pitää sitä ajankohtaa ankkurina, ministeri etunenässä. Sen jälkeen ei ole lupaa lantaa levittää.

Siinä ei ole paljon järkeä käytetty, kun tähän ajankohtaan on päädytty? Monet säätekijät vaikuttavat siihen, että tarvetta myöhäisempään levitysajankohtaan on.

Etenkin Etelä-Suomessa lumi tulee joulukuun puolella. Sitä ennen on usein pakkasia, ja pellon pinnalla levityskalustolla liikkuminen onnistuu paremmin. Maan rakenne ei kärsi yhtä paljon verrattuna kevään märkiin olosuhteisiin.

> Etenkin Etelä-Suomessa lumi tulee joulukuun puolella.

Peltomaan rakenne säilyy parempana. Kokonaistaloudellinen etu saavutetaan hyvien satojen muodossa.

Lantavarastojen pienentäminen ennen talven tuloa on perusteltua ja sinänsä kalliisiin lisäinvestointeihin ei jouduta tarpeettomasti.

Eläkeläinen
Tuusula